

[Clausager.]

Motivering — thi Ministeren har desværre afslaaet at gaa den Vej og følge den Linie. Han siger, at naar man tager det sidste Aar før Krisen, viser det sig, at Indkomsten fremdeles er meget mindre nu end dengang, og selv om den vil stige lidt i det Aar, vi er inde i, vil den dog sikkert stadig være mindre, og saa kan der ikke blive Tale om synderlig Indtægt ved en Merindkomstskat. Nej, naar man tager det hele under et og slaar det sammen, er det rigtigt nok, men naar man kan sige med fuld Ret — og ingen vil bestride det, naar jeg siger det —, at der er enkelte Virksomheder, som har tjent paa de handelspolitiske Vanskeligheder, lige saa vel som der er andre, der har tabt, saa er det klart, at man kan tage fat paa dem, der har tjent. Hvis 2 Mænd eller Virksomheder tilsammen har en Indkomst paa 20 000 Kr., 10 000 Kr. hver, saa har de ogsaa tilsammen denne Indkomst, naar den ene er gaaet ned til 5 000 Kr. og den anden op til 15 000 Kr., og derfor vil en samlet Opførelse vise, at der ikke er noget at plukke, men det kan godt være, at der er noget alligevel, naar man gaar i Enkeltheder. Jeg er ikke sikker paa, at denne Skat vilde give saa lidt, som Finansministeren mener.

Men hvorom alting er, den er afvist, og saa kom vi ind paa at tale om det næste, om vi kunde gaa den mere indirekte Vej til Maalet, nemlig at tage en almindelig Indkomstskat, en Tillægsskat for alle, men saaledes, at man skyder dem ud, der har haft Fald i Indkomsten. Og det lod jo til, at det var ved at kunne lykkes, men saa kom der noget andet med ind i Forhandlingerne, nemlig Spørgsmaalet: hvor mange Penge er der Brug for? Og der vil jeg hævde, at i Dag tegner det ikke til, at der er Brug for saa meget, som det saa ud til, da Forslaget blev forelagt. Der er kun et Underskud paa 10 Mill. Kr. paa den vedtagne Finanslov, og det er sikkert temmelig givet, at de indirekte Skatter vil give noget mere end budgetteret, og det er ogsaa temmelig sikkert, at de direkte Skatter, i alt Fald Indkomstskatten, vil give noget mere end budgetteret. Den er nu budgetteret til 57 Mill. Kr.; vi har faaet at vide ad anden Vej, at den vil give noget mere, og der tales om, at paa visse Steder er Formuerne steget stærkt, saa det er muligt, at Formueskatten ogsaa vil give noget mere. Overvejer man alt dette, tror jeg, at jeg har Ret i, at man kan sige, det er ikke nødvendigt, at Finansministeren kræver 15 Mill. Kr., som han krævede til at

begynde med. Saa rejser det Spørgsmaal sig: skal man opkræve færre Skatter, saaledes som Finansministerens Kollega i England synes at være inde paa — det er rart at læse om, gid det ogsaa kunde blive Tilfældet her —, eller skal vi opkræve de samme Skatter og bruge en Del af Pengene til et andet godt Formaal? Det er det, vi har foreslaaet, nemlig at man bruger en Del af Skatteindtægten — ved Siden af at Statskassen bruger sin Del — til en Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter.

Nu kommer jeg til at berøre det samme Forhold, som den ærede Ordfører. Han talte om, at vi havde jo haft en Nedsættelse i Fjor af Landbrugets Ejendomsskatter paa 20 Mill. Kr.; i Aar vil det kun blive 5,6 Mill. Kr., fordi Forrentningsprocenten er steget. Samtidig sagde han, at han havde aldrig været glad for denne Forrentningsprocent, for det var et løst Grundlag at beregne en Skat paa, men den var paatvunget Regeringspartierne af Venstre. Dette er nu afgjort ikke rigtigt. Venstre ønskede principielt en varig Nedsættelse, men kunde kun faa en midlertidig Nedsættelse, og saa blev vi stillet over for Valget mellem at tage Prisen paa Smør, Flæsk og Byg som Regulator eller at tage Forrentningsprocenten som Regulator. Begge Dele har sine Mangler, og jeg tør forsikre, at hvis man havde taget Prisen paa Smør, Flæsk og Byg som Regulator, saa vilde man have set, at disse Priser paavirkedes stærkt af indre Begivenheder og politiske Foranstaltninger, og de vilde ikke være noget godt Udtryk for Rentabiliteten. Jeg ved ikke, hvilken Fremgangsmaade der er bedst. Vi valgte Forrentningsprocenten, men dermed har jeg ikke sagt, at den er god, thi den paavirkedes ogsaa i høj Grad af, hvorledes den enkelte Mand opererer økonomisk i sin Bedrift, og jeg vil hævde, at naar Forrentningsprocenten er steget saa meget, som sket er, er det ikke et fuldgyldigt Udtryk for en Forbedring af Konjunkturerne, men det er bl. a. et stærkt Udtryk for, at man unormalt stærkt har tvunget sine Driftsudgifter ned, og dette skal man altsaa straffes for med en højere Ejendomsskat. Men lad nu det ligge. Jeg vil ikke paastaa, at Forrentningsprocenten er et godt Skattegrundlag, ihvorvel jeg ikke vil sige, at den er et løst Grundlag, som den ærede Ordfører sagde. Den har sine Skavanker, men det har ethvert andet „Grundlag“ for en midlertidig Skat ogsaa. Men naar vi alle erkender, og det gør vi jo — nu har de to største Partiers Ordførere gjort det —, at det er et mindre godt Grundlag at beregne